

Αντιγόνη Σταυροπούλου

CROQUE
MADAME

ΑΘΗΝΑ 2018

Η Αντιγόνη Σταυροπούλου γεννήθηκε το 1991 στον Πειραιά. Είναι απόφοιτος της δραματικής σχολής του Θεάτρου Τέχνης Καρόλου Κουν και του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Κρήτης στο Ρέθυμνο. Έχει παρακολουθήσει Σεμινάρια Θεατρικής Συγγραφής στο Πανεπιστήμιο Harvard στο Νάυπλιο και στο Στούντιο του Εθνικού Θεάτρου.

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6986902115

E-mail: antigoni_sta@hotmail.com

Το κείμενο αυτό μπορεί να διαβαστεί και να αναπαραχθεί ελεύθερα από αυτήν την σελίδα. Σε περίπτωση που κάποιος ενδιαφερθεί να το μεταφέρει στη σκηνή, παρακαλείται να έρθει προηγουμένως σε συνεννόηση με τον συγγραφέα.

Εικόνα Πρώτη

| Εκείνη μουρμουρίζει. Μοιάζει με κόρη αγέννητη. |

Εκείνη

Ψωμί για τοστ. Οκτώ. Ζαμπόν. Οκτώ. Γραβιέρα. Μπόλικη. Πιπέρι. Λίγο. Βούτυρο. Όσο θες.

Και γάλα. Για την κρέμα. Λίγο αλεύρι.

Μοσχοκάρυδο μια πρέζα. Με τα δυο σου δάχτυλα όσο πάρεις. Και αλάτι. Άλλο τόσο.

Μη βιάζεσαι. Καν' το να μοιάζει με ζωγραφική.

Το ζαμπόν πάνω στο βούτυρο που είναι πάνω στο ψωμί. Στην ψίχα, όχι στην κόρα. Όχι.

Πιο πάνω η γραβιέρα με πιπέρι. Και η κρέμα. Και ξανά. Ξανά. Ξανά. Μη φοβηθείς. Ξανά.

Αυγό τώρα. Από πάνω τους. Πάνω από το ψωμί που με το βούτυρο είναι ένα. Αυγό. Ένα αυγό.

Μμμμμμαγεία! Εύγε!

| Εκείνος φάχνει. Μοιάζει μπαμπάς. |

Εκείνος

Τι είναι εδώ; Πού είμαι; Ποια είσαι;

Εκείνη

Κι εμένα μου έχεις λείψει.

Εκείνος

Τι;

Εκείνη

Γεια, λέω. Καλημέρα.

Εκείνος

Ναι, καλημέρα. Γεια. Συγγνώμη.

Εκείνη

Τις συγγνώμες πιο μετά. Μη βιάζεσαι.

Εκείνος

Τι είναι εδώ; Πού είμαι; Ποια είσαι;

Εκείνη

Το δωμάτιο. Στο σπίτι. Εγώ είμαι.

Εκείνος

Ποιο δωμάτιο; Ποιο σπίτι;

Εκείνη

Το υπνοδωμάτιο. Στο σπίτι μας.

Εκείνος

Μας; Τι μας;

Εκείνη

Το σπίτι μας. Σημαίνει το σπίτι που είναι δικό μας. Το σπίτι που μένουμε
εμείς.

Εκείνος

Μένουμε; Εδώ μένω;

Εκείνη

Έμενες.

Εκείνος

Δεν έχω κοιμηθεί σε αυτό το κρεβάτι ποτέ.

Εκείνη

Έχεις κοιμηθεί σε αυτό το κρεβάτι περίπου οκτακόσιες φορές.

Εκείνος

Οκτακόσιες φορές;

Εκείνη

Ναι. Οκτακόσια βράδια. Περίπου.

Εκείνος

Τι λες;

Εκείνη

Ναι. Μετά ήρθα εγώ και έγινε το κρεβάτι μου.

Εκείνος

Οκτακόσια βράδια είναι πάρα πολλά για να μην τα θυμάμαι.

Εκείνη

Δεν είναι πάρα πολλά. Περίπου δύο χρόνια ύπνου. Γεμάτα.

Εκείνος

Δεν τα θυμάμαι.

Εκείνη

Έχει περάσει καιρός.

Εκείνος

Πόσος καιρός για να μην έχω ούτε μία εικόνα; Πόσο καιρό έχω να το δω;
Αιώνες;

Εκείνη

Όχι αιώνες. Μόνο λίγα βράδια. Περίπου χίλια οκτακόσια.

Εκείνος

Χίλια οκτακόσια;

Εκείνη

Περίπου.

Εκείνος

Πάρα πολλά.

Εκείνη

Όχι πάρα πολλά. Πέντε χρόνια περίπου. Περίπου πέντε χρόνια είναι από την τελευταία φορά που έσβησες το φως και είπες καληνύχτα. Έσβησες το φως και είπες καληνύχτα. Αύριο πάμε εκδρομή, είπες. Θα πάμε στο ποτάμι είπες, ξεκουράσου.

Εκείνος

Καθόλου δεν θυμάμαι. Τίποτα.

Εκείνη

Ναι. Λογικό.

Εκείνος

Τι έπαθα σε πέντε χρόνια και ξεχάστηκαν οι μνήμες μου;

Εκείνη

Πέθανες.

| Σιωπή |

Θα ξαναθυμηθείς σε λίγο.

Εκείνος

Ποια είσαι;

Εκείνη

Έλα. Μη. Αυτό δεν το αντέχω.

| Σιωπή |

Εγώ είμαι.

Εκείνος

Δεν σε ξέρω. Ποια είσαι;

Εκείνη

Αν ξαναφωνάξεις, θα φύγω.

Εκείνος

Όχι εσύ. Εσύ εδώ. Εγώ θα φύγω. Δεν...

Εκείνη

Δεν μπορείς να φύγεις.

Εκείνος

Τι;

Εκείνη

Δεν άκουσες;

Εκείνος

Άκουσα.

Εκείνη

Τότε να μην ρωτάς. Αφού το άκουσες, τι να το ξαναπώ; Θα αλλάξει;

Εκείνος

Δεν έχω όρεξη να παίζω. Συγγνώμη.

Εκείνη

Δεν παίζω πια. Μεγάλωσα. Έχω να παίζω περίπου χίλιες οκτακόσιες μέρες.

| Σιωπή |

Δεκτή η συγγνώμη σου.

Εκείνος

Δεν παίζεις από τότε που ξεχνώ;

Εκείνη

Επιτέλους. Συντονίζεσαι.

Εκείνος

Είσαι μικρό κορίτσι και μιλάς σαν πιο μεγάλη.

Εκείνη

Δεν είμαι μικρή. Ούτε μεγάλη. Θυμάσαι σε ποιον μοιάζω; Θυμάσαι;

| Σιωπή |

Η μαμά...

Εκείνος

Δεν την ξέρω τη μαμά σου.

Εκείνη

Μάλιστα.

Εκείνος

Πού είναι η μαμά σου;

Εκείνη

Εσύ να μου πεις. Εσύ ήρθες μόνος σου.

Εκείνος

Εγώ δεν ήρθα μόνος μου.

Εκείνη

Δεν εννοώ ακάλεστος. Αυτό το ξέρω. Εγώ σας κάλεσα. Αλλά μαζί. Και τους δύο.

Εκείνος

Μας κάλεσες; Κάλεσες εμένα, σπίτι σου, μαζί με μια γυναίκα που τη λες μαμά;

Εκείνη

Εσένα και τη μαμά. Μαζί. Στο σπίτι μας. Πού είναι;

Εκείνος

Πού είναι τι;

Εκείνη

Η μαμά.

Εκείνος

Πού να ξέρω εγώ πού είναι η μαμά σου;

Εκείνη

Μαζί φύγατε. Χαθήκατε μετά; Την έχασες;

Εκείνος

Τι λες;

Εκείνη

Κατάλαβα.

Εκείνος

Εγώ όχι.

Εκείνη

Δεν πειράζει.

Εκείνος

Παίζεις;

Εκείνη

Αυτό το είπαμε.

Εκείνος

Παίζεις. Εγώ όμως δεν έχω όρεξη.

Εκείνη

Και αυτό το είπαμε.

Εκείνος

Συγγνώμη.

Εκείνη

Ξεχνάς και τα κοντινά;

Εκείνος

Χάρηκα πολύ αλλά πρέπει να φύγω τώρα.

Εκείνη

Ξεχνάς και τα κοντινά.

Εκείνος

Γεια σου.

Εκείνη

Μχμ

Εκείνος

Ωραία. Πού είναι η πόρτα;

Εκείνη

Εκεί. Δεν την βλέπεις;

Εκείνος

Όχι.

Εκείνη

Σου το είπα. Δεν μπορείς να φύγεις τώρα.

Εκείνος

Γιατί;

Εκείνη

Δεν ξέρω. Μάλλον γιατί θα φύγεις ύστερα ξανά ή γιατί έφυγες παλιότερα.

Εκείνος

Δεν καταλαβαίνω. Και δεν βλέπω καμία πόρτα πουθενά. Μόνο τοίχους.

Εκείνη

Και ένα κρεβάτι.

Εκείνος

Ναι. Και ένα κρεβάτι.

Εκείνη

Και εμένα.

Εκείνος

Ναι. Μόνο εσένα και ένα κρεβάτι.

Εκείνη

Και τους τοίχους.

Εκείνος

Και τους τοίχους, ναι. Δεν υπάρχει έξοδος. Από πού μπήκα;

Εκείνη

Τι θες;

Εκείνος

Θέλω να φύγω.

Εκείνη

Δεν μπορείς.

Εκείνος

Μπορώ.

Εκείνη

Φύγε.

Εκείνος

Δεν βλέπω την πόρτα. Μόνο τους τοίχους.

Εκείνη

Μόνο;

Εκείνος

Μόνο εσένα και το κρεβάτι και τους τοίχους.

Εκείνη

Ωραία. Μπράβο.

Εκείνος

Είμαι σε ένα δωμάτιο με τοίχους γύρω γύρω και πόρτα πουθενά.
Κοιμάμαι;

Εκείνη

Κοιμάσαι;

Εκείνος

Τσίμπα με.

Εκείνη

Τι;

Εκείνος

Τσίμπα με. Να δω αν θα ξυπνήσω.

Εκείνη

Δεν μπορώ να σε αγγίξω. Όχι ακόμα. Απαγορεύεται.

Εκείνος

Απαγορεύεται; Τι απαγορεύεται; Από ποιον;

Εκείνη

Όλο ρωτάς. Θα μάθεις. Ησύχασε για λίγο.

Εκείνος

Τι λίγο; Πόσο λίγο; Πώς να ηρεμήσω;

Εκείνη

Εισπνοή από τη μύτη, εκπνοή από το στόμα. Πιάνει.

Εκείνος

Είμαι σε ένα δωμάτιο με ένα άγνωστο κορίτσι κι ένα κρεβάτι κι όλο τοίχους κι εσύ ζητάς να αναπνεύσω; Πνίγομαι. Νιώθω να πνίγομαι.

Εκείνη

Ωραία...

Εκείνος

Δεν τους μπορώ τους τοίχους. Δ ε ν μ π ο ρ ώ .

Εκείνη

Σπάσε τους.

Εκείνος

Τι;

Εκείνη

Τους τοίχους, λέω. Να τους σπάσεις.

Εκείνος

Πώς;

Εκείνη

Πού να ξέρω; Εγώ είμαι το παιδί και μόνο εσύ ρωτάς.

Εκείνος

Δεν μοιάζεις με παιδί.

Εκείνη

Το ξέρω. Ούτε εσύ μεγάλος.

Εκείνος

Το ξέρω. Ούτε και παιδί.

Εκείνη

Γονίδια.

Εκείνος

Τι;

Εκείνη

Πόση ώρα μιλάμε;

Εκείνος

Δεν ξέρω.

Εκείνη

Περίπου;

Εκείνος

Δεν ξέρω.

Εκείνη

Πάνω από οκτακόσια δευτερόλεπτα;

Εκείνος

Δεν ξέρω.

Εκείνη

Εντάξει.

Εκείνος

Δεν θα συνεννοηθούμε. Είναι μάταιο.

Εκείνη

Δεν είναι μάταιο. Είναι η ώρα.

Εκείνος

Ναι. Ναι είναι η ώρα. Είναι η ώρα να φύγω.

Εκείνη

Ξάπλωσε.

Εκείνος

Ορίστε;

Εκείνη

Ξάπλωσε. Αν θες μπορείς να βγάλεις τα ρούχα σου.

Εκείνος

Μη με κοιτάς έτσι, κοριτσάκι. Δεν σε φοβάμαι.

Εκείνη

Ξάπλωσε. Σε παρακαλώ.

Εκείνος

Δεν υπάρχει περίπτωση.

Εκείνη

Δεν παίζω. Δεν είναι αστείο. Ξάπλωσε.

Εκείνος

Είναι πολύ αστείο. Είσαι πολύ αστ-

Εκείνη

Τ Ω Ρ Α !

| Φώτα σβήνουν. Φώτα ανάβουν. Και ξανά. Ξανά. Ξανά. Σαν αστραπές. |

Εικόνα Δεύτερη

Εκείνος

Πώς το έκανες αυτό; Πού βρίσκομαι;

Εκείνη

Στο κρεβάτι. Επιτέλους.

Εκείνος

Εσύ ποια είσαι;

Εκείνη

Η γυναίκα σου.

Εκείνος

Δεν είσαι λίγο μικρή για-

Εκείνη

Κάνε μου έρωτα.

Εκείνος

Τώρα; Εδώ;

Εκείνη

Σήκωσε τη φούστα μου απαλά. Έλα. Θα σε ζεστάνω.

Εκείνος

Με μαγνητίζεις. Υπνωτίζομαι. Είσαι παιδί.

Εκείνη

Κάνε με γυναίκα. Δική σου απόλυτα. Ενώσου.

Εκείνος

Σβήσε το φως. Είσαι παιδί. Δεν θέλω να σε βλέπω.

Εκείνη

Υπόσχεσαι να με γεμίσεις με αγάπη;

Εκείνος

Υπόσχομαι. Σε αγαπώ. Θυμάμαι...

| Φώτα σβηστά για λίγο. Ανάσες. Εκπνοές. Φως. Ο άντρας κάθεται
ημίγυμνος στην άκρη του κρεατιού. Jazz. Νανούρισμα. |

Εκείνη

Καρδιά μου, έβγαλες τους φακούς επαφής σου;

Εκείνος

Ναι. Ναι, τους έχω βγάλει.

Εκείνη

Χαίρομαι που το θυμήθηκες. Δεν θα άντεχα να σε ξαναδώ με κόκκινα τα μάτια.

Εκείνος

Είναι ώρα για ύπνο... Τα μάτια μου κλείνουν. Κουράστηκα.

Εκείνη

Γεμάτη μέρα στη δουλειά;

Εκείνος

Δεν φαντάζεσαι. Ήρθε επιθεωρητής σήμερα. Επιθεωρητής στην Τέχνη.

Εκείνη

Κι εδώ ήρθαν. Για το σπίτι. Για έλεγχο.

Εκείνος

Και; Όλα καλά;

Εκείνη

Ναι ναι. Τα έχω όλα έτοιμα από πριν. Με ξέρεις.

Εκείνος

Η μικρή;

Εκείνη

Πλένει δόντια. Θα πας να της κλείσεις το φως;

Εκείνος

Ναι. Πάω.

| Ησυχία. Εκείνος δονείται. Εκείνη γελά. |

Εκείνη

Πήγες;

Εκείνος

Ναι.

Εκείνη

Ωραία. Να ξαπλώσουμε τώρα. Αύριο είναι η μεγάλη μέρα. Θυμάσαι;

Εκείνος

Φυσιιά. Τα γενέθλια και η ευχή. Η υπόσχεση. Θα δούμε καταρράκτες από κοντά.

Εκείνη

Η περιγίπισσά μας. Πώς περνούν τα χρόνια; Θυμάσαι τότε που σκεφτόμασταν αν θα την κρατήσουμε ή όχι; Και σήμερα πάμε την πρώτη μας μεγάλη εκδρομή. Σε αγαπώ.

Εκείνος

Κι εγώ, Ζωή μου. Πολύ. Σβήσε το φως.

Εκείνη

Όνειρα γλυκά...

| Σκοτάδι. Όταν το φως ανάψει, στη θέση του κρεβατιού υπάρχει μία κουζίνα με ένα μάτι ανοιχτό. |

Εικόνα Τρίτη

Εκείνος

Καλημέρα σας κυρία. Πώς κοιμήθηκε το κορίτσι μου; Τι όνειρο είδες;

Εκείνη

Καλημέρα μπαμπά. Σου αρέσουν τα παπούτσια μου; Το δώρο της μαμάς.
Κίτρινα. Φωσφορίζουν.

Εκείνος

Κροκί! Θα κάνουν υπέροχη αντίθεση με το γαλάζιο του νερού και με το πράσινο των φύλλων.

Εκείνη

Πότε θα φύγουμε;

Εκείνος

Σε λίγο ψυχή μου. Να φάμε πρώτα κάτι, να ετοιμαστεί και η μαμά. Είναι μεγάλη εκδρομή. Πρέπει να είμαστε καλά προετοιμασμένοι. Πόσα κεράκια σβήνουμε σήμερα;

Εκείνη

Δέκαααααααααααααααα

Εκείνος

Πωπω... Αυτό είναι υπέροχο. Ξέρεις ότι πρέπει να τα σβήσεις όλα με την πρώτη για να πιάσει η ευχή σου; Μόνο έτσι. Τι θα ευχηθείς φέτος το κορίτσι μου;

Εκείνη

Αν σου πω, δεν θα πιάσει.

Εκείνος

Την περσινή ευχή την είπες δυνατά, αν το θυμάσαι. Και φέτος θα σβήσεις τα κεράκια σου σε έναν καταρράκτη με τη μαμά και τον μπαμπά, οι τρεις μας. Άρα;

Εκείνη

Καλά. Έχεις δίκιο πάλι. Θα την σκεφτώ καλά και θα την πω δυνατά, τότε. Στον καταρράκτη.

Εκείνος

Ανυπομονώ. Λοιπόν, τώρα ο μπαμπάς θα φτιάξει τα αυγά. Croque Madame για τα κορίτσια μου. Εσύ πήγαινε να βοηθήσεις τη μαμά με τα-

Εκείνη

Μαζί.

Εκείνος

Τι μαζί;

Εκείνη

Μαζί να μαγειρέψουμε.

Εκείνος

Ψυχή μου. Ναι. Ωραία ιδέα. Σήμερα θα μάθεις την πρώτη σου συνταγή.

Εκείνη

Ναι!

Εκείνος

Ψωμί για τوست.

Εκείνη

Πόσα;

Εκείνος

Οκτώ.

Εκείνη

Ναι.

Εκείνος

Ζαμπόν.

Εκείνη

Πόσα;

Εκείνος

Οκτώ.

Εκείνη

Έτοιμα.

Εκείνος

Γραβιέρα. Μπόλικη. Πιπέρι. Λίγο.

Εκείνη

Μάλιστα Σεφ.

Εκείνος

Βούτυρο.

Εκείνη

Πόσο;

Εκείνος

Όσο θες. Και γάλα. Για την κρέμα.

Εκείνη

Έτοιμα όλα. Κάτι άλλο;

Εκείνος

Λίγο αλεύρι.

Εκείνη

Αλεύρι... Αλεύρι... Δεν το φτάνω.

Εκείνος

Μοσχοκάρυδο μια πρέζα.

Εκείνη

Τι είναι πρέζα;

Εκείνος

Με τα δυο σου δάχτυλα όσο πάρεις.

Εκείνη

Τόσο πήρα. Φτάνει. Μία πρέζα.

Εκείνος

Και αλάτι. Άλλο τόσο.

Εκείνη

Άλλο τόσο. Όσο πιάσω. Τόσο. Φτάνει; Φτάνει. Ωραία. Και μετά;

Εκείνος

Μη βιάζεσαι. Καν' το να μοιάζει με ζωγραφική.

Εκείνη

Τα πινέλα είναι έτοιμα. Τι χρώματα να βάλω;

Εκείνος

Το ζαμπόν πάνω στο βούτυρο που είναι πάνω στο ψωμί.

Εκείνη

Έτσι;

Εκείνος

Στην ψίχα, όχι στην κόρα.

Εκείνη

Αυτή είναι η ψίχα μπαμπά;

Εκείνος

Όχι.

Εκείνη

Το ξέρω. Έτοιμο κι αυτό. Και τώρα;

Εκείνος

Πιο πάνω η γραβιέρα με πιπέρι. Και η κρέμα.

Εκείνη

Έτοιμο!

Εκείνος

Και ξανά.

Εκείνη

Πόσο ψηλό θα γίνει;

Εκείνος

Ξανά. Ξανά.

Εκείνη

Θα φτιάξουμε ουρανοξύστη. Φοβάται λίγο η μαμά τα ύψη, εγώ καθόλου.

Εκείνος

Μη φοβηθείς. Ξανά.

Εκείνη

Αν η μαμά ήταν το αυγό δεν θα ανέβαινε ποτέ της εκεί πάνω.

Εκείνος

Αυγό τώρα. Από πάνω τους.

Εκείνη

Πάνω απ' όλα αυτά αυγό. Το ήξερα!

Εκείνος

Πάνω από το ψωμί που με το βούτυρο είναι ένα. Αυγό. Ένα αυγό.

Εκείνη

Έτοιμο Σεφ! Πώς σας φαίνεται;

Εκείνος

Μμμμμμαγεία! Εύγε!

Εικόνα Τέταρτη

| Καταρράκτης. Δεν υπάρχει κρεβάτι. Ούτε κουζίνα. Τίποτα. Μόνο ήχος από νερό που τρέχει. |

Εκείνη

Μπαμπά, κοίτα! Ο καταρράκτης...

Εκείνος

Πρόσεχε, έχει ρεύμα. Μη βιάζεσαι. Έχουμε ακόμα δρόμο μέχρι να φτάσουμε.

Εκείνη

Είναι ακριβώς όπως τον είχες ζωγραφίσει.

Εκείνος

Τα χρώματα είναι πιο έντονα. Περισσότερο πράσινο, λιγότερο μπλε. Θα το φτιάξουμε.

Εκείνη

Τα παπούτσια μου φωσφορίζουν, μπαμπά. Ταιριάζουν με το χρώμα του νερού και με τα φύλλα.

Εκείνος

Τα πιο κίτρινα παπούτσια όλης της Γης.

Εκείνη

Πριν τον καταρράκτη, διάβασα, είναι το επικίνδυνο σημείο.

Εκείνος

Ναι. Είναι ένα σημείο που το ρεύμα είναι πολύ δυνατό. Ανοίγει ένας δεύτερος δρόμος που καταλήγει σε γκρεμό. Αν σε πάρει το ποτάμι δεν επιστρέφεις ποτέ. Είναι μικρό, όμως. Το έχω περάσει πολλές φορές. Θα σε περάσω εγώ απέναντι.

Εκείνη

Και η μαμά;

Εκείνος

Θα γυρίσω να την πάρω. Μαζί με την τούρτα σου. Θα μας περιμένεις να σβήσουμε τα κεράκια εκεί, στον καταρράκτη. Όπως ακριβώς το ευχήθηκες. Τη νέα ευχή την βρήκες;

Εκείνη

Ναι. Είμαι σχεδόν σίγουρη. Αλλά δεν θα την πω ακόμα. Θα την φωνάξω εκεί, μόλις σβήσω τα κεράκια. Όπως φώναξα την περσινή και έπιασε. Έτσι ακριβώς.

Εκείνος

Πλησιάζουμε...

Εκείνη

Στο σημείο. Θα το περάσουμε μπαμπά;

Εκείνος

Ναι. Μη φοβάσαι.

Εκείνη

Αν είναι δύσκολο μπορούμε να τα σβήσουμε και πριν τον καταρράκτη τα κεράκια. Τον είδα από μακριά, δεν με πειράζει.

Εκείνος

Έχε μου εμπιστοσύνη. Ποιος είναι ο δυνατότερός;

Εκείνη

Εσύ...

Εκείνος

Ποιος εγώ;

Εκείνη

Ο μπαμπούλης.

Εκείνος

Έτσι; Σκέτο;

Εκείνη

Ο μπαμπούλης μου.

Εκείνος

Εδώ είμαστε... Είσαστε έτοιμη πριγκιπέσσα; Να σας περάσω απέναντι;

Εκείνη

Πανέτοιμη!

Εκείνος

Πάρτε φόρα και πηδήξτε σας παρακαλώ στην αγκαλιά μου.

Εκείνη

Περίμενε...

Εκείνος

Τι έγινε μεγαλειοτάτη;

Εκείνη

Η μαμά...

Εκείνος

Χαιρέτησέ τη. Σε βλέπει. Να. Κουνάει το χέρι της. Φώναξε κάτι δυνατά.
Θα ακούσει την ηχώ σου.

Εκείνη

Σε περιμένω μαμά μα μα μα

Φωνή

Σε αγαπάω πάω πάω πάω

Εκείνος

Και τώρα κυρία μου, κρατηθείτε!

Εκείνη

Φύγαμε καπετάνιε!

| Σιωπή. Ακινησία. Τα νερά σωμαίνουν. Ησυχία. Σκοτάδι. |

Μπαμπούλη, κοίτα! Ο καταρράκτης... Από εδώ φαίνεται τεράστιος. Η μαμά τον βλέπει ακόμα μικρούλη, όπως τον βλέπαμε κι εμείς πριν φτάσουμε. Κοίτα, μπαμπά, με βρέχει το νερό του. Αγγίζω το νερό του καταρράκτη. Πήγαινε τώρα, άντε. Περιμένει η μαμά. Κοίτα, μας κάνει νόημα, μας χαιρετάει. Την χαιρετάω κι εγώ, μπαμπά, χαιρέτα.

~

Πήγαινε. Πήγαινε να την φέρεις. Θέλω να σβήσω τα κεράκια μου πριν πέσει ο ήλιος. Έχω βρει ευχή, μπαμπούλη. Θα την φωνάξω πολύ πιο δυνατά από πέρσι. Είμαι μεγάλη φέτος. Θα περιμένω εδώ, μπαμπά, δεν θα κουνηθώ. Θα χώσω τα κροκί παπούτσια μου στο χώμα και θα περιμένω.

~

Σας βλέπω. Αργά, μπαμπούλη μου. Μη βιάζεσαι. Μην τρέχεις. Μη με σκέφτεσαι εμένα, περιμένω. Σας περιμένω. Μαμά, μη φοβάσαι. Κράτα τον μπαμπά σφιχτά. Ναι, έτσι, κρεμάσου στον λαιμό του. Είναι δυνατός ο μπαμπάς, ο δυνατοτερότερος. Αργά βήματα μπαμπούλη μου. Σας περιμένω. Σας βλέπω...

~

Μη με χαιρετάς μαμά, θα πέσεις. Μπαμπά; Με χαιρετάς; Γιατί τα χέρια σας είναι ψηλά; Κολυμπώντας είναι πιο δύσκολο... Μαμά!

~

Κράτα την! Φεύγει! Πιάσου από έναν βράχο. Μη! Μη όχι από 'κει. Όχι! Μαμά! Μπαμπά!

~

Πού είστε; Δεν σας βλέπω... Πού πήγατε;

~

Θα έρθετε από άλλον δρόμο; Πιο ήσυχο; Σας περιμένω... Δεν θα κουνηθώ. Όπως σας υποσχέθηκα. Μόνο να έρθετε.

~

Σε λίγο θα νυχτώσει. Πρέπει να κάνω την ευχή μου σήμερα, αλλιώς δεν θα πετύχει.

~

Μαμά; Μπαμπά; Ελάτε... Μην αργήσετε πολύ, φοβάμαι μόνη μου...

~

Πού είστε; Να ξεκινήσω το τραγούδι και να με τρομάξετε; Θέλετε να είναι έκπληξη; Να μην το περιμένω; Να ξαφνιαστώ; Εντάξει...

~

Να ζήσεις Κοραλία και χρόνια πολλά μεγάλη να γίνεις με άσπρα μαλλιά...
'Ει πού είστε; Κρυώνω... Παντού να σκορπίζεις της γνώσης το φως και
όλοι να λένε... Να το πούμε μαζί το τέλος; Πάμε με το τρία. Ένα...
Δύο... Τρία! Ναααα μίααα σοοφός...

~

Σας περιμένω μένω ένω νω νω

~

| Την φωνή της πνίγει το παιδικό της κλάμα, που σε όλα του θυμίζει
μοιρολόι μιας γιαγιάς. |

Εικόνα Τέταρτη

| Φως. Στο δωμάτιο με τους τοίχους. Δίχως παράθυρα και πόρτες. Στο κρεβάτι. Ησυχία. |

Εκείνος

Συγγνώμη... Αγάπη μου... Συγγνώμη.

Εκείνη

Σε εμένα μιλάς;

Εκείνος

Ναι. Ναι καρδούλα μου. Όλα τα θυμάμαι. Πώς θα τα ξεχάσουμε; Πώς να ξεχάσεις;

Εκείνη

Νόμιζα πως ζήτησες συγγνώμη στη μαμά.

Εκείνος

Είναι σαν να μιλώ σε εκείνην δυο φορές όταν μιλώ μαζί σου. Αγάπη μου...

Εκείνη

Σταμάτα να κλαις. Σταμάτα.

Εκείνος

Συγγνώμη. Τώρα είμαι εδώ και θα τα φτιάξω όλα. Για εμάς.

Εκείνη

Πώς θα τα φτιάξεις;

Εκείνος

Όσα σου στέρησα θα σου τα δώσω. Είμαι εδώ. Δεν ξέρω πώς και δεν με νοιάζει.

Εκείνη

Δεν θέλω τίποτα από εσένα τώρα. Δεν μπορείς να-

Εκείνος

Σε ικετεύω. Μη.

Εκείνη

Τα μη κομμένα. Μόνη μου ξέρω να τα βάζω όπου χρειάζεται.

| Σιωπή |

Μην κλαις.

Εκείνος

Συγγνώμη.

Εκείνη

Αν ξαναπείς αυτήν τη λέξη θα σε στείλω πίσω πριν την ώρα σου.

Εκείνος

Συγ- Ναι. Τι; Πού πίσω θα με στείλεις; Ποια ώρα;

Εκείνη

Σε λίγο θα επιστρέψεις.

Εκείνος

Πού;

Εκείνη

Το πού, εσύ θα το διαλέξεις. Μέσα στο τίποτα ή πριν από το όλα.

Εκείνος

Δεν καταλαβαίνω... Τά είδα όλα καρδιά μου, τα θυμήθηκα. Κοιμήθηκα για λίγο και είδα όλη μας την ιστορία. Θα αλλάξουν όλα τώρα, θα δεις. Από τη στιγμή που ξύπνησα θυμ-

Εκείνη

Ξύπνησες;

Εκείνος

Ναι. Από τη στιγμή ακριβώς που άνοιξα τα μάτ-

Εκείνη

Δεν έχεις καταλάβει τίποτα;

Εκείνος

Όλα τα κατάλαβα. Θυμάμαι. Ξύπνησα και-

Εκείνη

Δεν ξύπνησες.

Εκείνος

Ξύπνιος είμαι...

Εκείνη

Πού είναι η πόρτα;

Εκείνος

Δεν υπάρχει πόρτα εδώ μέσα...

Εκείνη

Τότε σκάσε και άκου. Δεν έχουμε πολλή ώρα.

Εκείνος

Μην μου μιλάς έτσι κοριτσάκι μου.

Εκείνη

Κοριτσάκι δε με ξαναλές. Και θα μιλάω όπως θέλω. Ένα παιδί που μεγαλώνει έτσι, μόνο του, πολύ χειρότερα μπορεί να κάνει απ' το να βρίσει λίγο με ένα σκάσε ρε μαλάκα. Μαλακισμένε. Ηλίθιε. Παλιοαρχίδι. Μου γάμησες τη ζωή ρε παλιοκαργιόλη. Μαλάκα. Ε μαλάκα. Μαλακισμένε.

Εκείνος

Σε παρακαλώ...

Εκείνη

Σκάσε και μη ξανακούσω την ηλίθια συγγνώμη σου. Θα μπορούσε να μην ειπωθεί ποτέ αυτή η βρωμολέξη. Θα μπορούσε. Να μη χρειάζεται, κατάλαβες; Να μη χρειαζόταν. Να μη χρειαζόταν να ουρλιάξω τόσο δυνατά για να έρθει κάποιος να με βρει στο πουθενά που με άφησες. Να μη χρειαζόταν να παγώσω από το κρύο και απ' το φόβο μου. Να μη χρειαζόταν να τη χάσω τη μαμά μου και καμιά ευχή να μη μπορέσει να τη φέρει πίσω. Θα μπορούσε. Αλλά μάντεψε. Είσαι μαλάκας.

Εκείνος

Εγώ μόν-

Εκείνη

Σκάσε. Βούλωσε το κωλόστομά σου και άκου με, σε λίγα λεπτά ξυπνάς.

Εκείνος

Ευπνάω; Ευπνάω;

Εκείνη

Ωραία. Ας το πάρουμε πιο ήρεμα. Με ερωτήσεις. Γλυκά και τρυφερά. Σαν κόρη στον μπαμπά της. Έχεις ακούσει πολλές φορές, μπαμπούλη μου, να αφήνουνε δεκάχρονα παιδάκια μόνα τους στη μέση του πουθενά; Μέσα σε ποταμούς με ρεύματα που αν σε παρασύρουν χάνεσαι για πάντα; Σε καταρράκτες παγωμένους πάρτυ γενεθλίων ξέρεις πολλούς να κάνουν δώρο στο παιδί τους; Όσο κι αν το θέλει, παιδί είναι, παιδί. Έχεις ακούσει συχνά να το παίζουνε σουπερήρωες οι μπαμπάδες; Να νομίζουν πως πετούν; Και στα χέρια να κρατάνε το παιδί τους; Η τη μάνα του; Το έχεις ακούσει αυτό πολλές φορές; Μίλα.

Εκείνος

Ήθελες να σβήσεις τα κεράκια σου στον καταρράκτη. Ήταν η ευχή σου. Ποτέ δεν θα μπορούσα να σου χαλάσω εγώ εσένα το χατίρι. Σε λατρεύω.

Εκείνη

Αυτή η γαμημένη η λατρεία. Η αγάπη. Έτοιμος είσαι...

Εκείνος

Φυσικά και σε αγαπάω. Σε λατρεύω.

Εκείνη

Γι' αυτό μου σκότωσες ό, τι αγαπούσα. Από λατρεία.

Εκείνος

Ήθελα μόνο να σε ευχαριστήσω.

Εκείνη

Ναι. Έλα. Κατηγόρησέ με. Έλα.

Εκείνος

Δεν έχω κανέναν τέτοιο σκοπό. Ίσα ίσα. Την παίρνω όλη την ευθύνη πάνω μου. Φταίω. Νόμιζα πως θα ήτανε πιο εύκολο... Έτσι θυμόμουν.

Εκείνη

Μνήμες και υποθέσεις. Νόμιζες. Υπέθεσες. Θυμόσουν. Δεν είναι παιχνίδι ρε μαλάκα η ζωή μου.

Εκείνος

Μακάρι να μπορούσα να τα αλλάξω όλα. Να τα φτιάξω. Πάλι απ' την αρχή.

Εκείνη

Το εύχεται;

Εκείνος

Τι εννοείς;

Εκείνη

Είναι η ευχή σου;

Εκείνος

Ποια ευχή; Δεν καταλαβαίνω...

Εκείνη

Αν είχες μία ευχή, τώρα, πριν ξυπνήσεις, αν, ας πούμε, σου έλεγα πως είμαι εδώ να πραγματοποιήσω μια ευχή σου, αν είμαι το τζίνι σου εγώ τώρα, αν, αν λέω, αν σου ζητούσα να κάνεις μία ευχή, μόνο μία και να πιάσει, θα ευχόσουν να αλλάξουν όλα;

Εκείνος

Ναι. Ναι, φυσικά. Μόνο αυτό. Να δω ξανά τα μάτια της μαμάς σου. Κι ας είναι για λίγο.

Εκείνη

Θα συμβεί. Έχεις την ευκαιρία να ζήσεις ξανά. Από ένα σημείο και μετά. Δεν ξέρω ποιο. Δεν ξέρω πώς. Δεν ξέρω καν πώς είμαι εγώ εδώ που είμαι τώρα. Δεν ξέρω πώς βρέθηκα στον ύπνο σου. Και πώς εσύ, ενώ είσαι νεκρός, τώρα κοιμάσαι.

Εκείνος

Στον ύπνο μου; Έχω ξυπνήσει. Τσίμπα με.

Εκείνη

Ένα όνειρο είναι εδώ. Ένα όνειρο είμαι. Κακό όνειρο. Πολύ κακό. Τόσο κακό που μοιάζω με ζωή. Μην πεταχτείς, θα διαλυθώ. Μονάχα άκου με. Η ιστορία είναι αυτή. Το γραμμένο, το γραφτό, το κάρμα, κάτι. Αυτό είναι. Έτσι είναι να συμβεί, αν ζήσεις όπως θες. Άλλαξέ το. Θυσίασε κάτι. Μια θυσία. Κάτι. Δεν ξέρω. Μην με αφήσεις να διαλυθώ. Σε ικετεύω. Αν ζήσω πάλι όλο αυτό, θα σε μισώ για πάντα. Και τη μαμά δεν θα την ξαναδείς χαρούμενη. Προτιμώ να μην γεννηθώ ποτέ. Να μην δουν τα μάτια μου το κίτρινο του ήλιου. Να μην γευτώ ποτέ αυγό. Να μην ακούσω να μου τραγουδούν χρόνια πολλά. Το προτιμώ, αλήθεια. Μην μας σκοτώσεις πάλι ζωντανούς. Σε ικετεύω. Το υπόσχεται;

Εκείνος

Υπόσχομαι...

Εκείνη

Ωραία. Σε αγαπώ. Και τώρα ξύπνα.

Εκείνος

Περίμενε... Πώς να το αλλάξω; Τι θυσία; Τι να κάνω;

| Σιωπή |

Σε αγαπώ κι εγώ. Συγγνώμη. Είναι η τελευταία φορά που την ακούς αυτήν τη λέξη. Το ορκίζομαι.

Εικόνα Τελευταία

| Σκοτάδι. Φως. Κρεβατοκάμαρα. Παράθυρο με ανοιχτές κουρτίνες.
Ήλιος. Στο βάθος, πόρτα. |

Εκείνη

Αγάπη μου, καλημέρα. Είχες πολύ ανήσυχο ύπνο. Είμαι εγώ εδώ, μη μου φοβάσαι.

Εκείνος

Τι μυρίζει;

Εκείνη

Αυγό, ψυχή μου. Croque Madame. Το αγαπημένο μας. Σήμερα γιορτάζουμε.

Εκείνος

Γενέθλια...

Εκείνη

Μπορούμε να το πούμε και γενέθλια. Η αγάπη μας γίνεται σήμερα τριών.

Εκείνος

Μαμά; Είσαι η μαμά μου;

| Σιωπή |

Εκείνος

Συγγνώμη αγάπη μου... Είμαι ακόμα κοιμισμένος. Ίδρωσα πολύ.
Πετάχτηκα.

Εκείνη

Μη λες συγγνώμη. Ξέρω.

Εκείνος

Είδα ένα όνειρο πολύ τρομακτικό...

Εκείνη

Φίλα με.

Εκείνος

Χαίρομαι πολύ που είμαστε εδώ. Οι δυο μας.

Εκείνη

Ναι... Κι εγώ.

Εκείνος

Έλα εδώ. Θέλω να δω τα μάτια σου.

Εκείνη

Φίλα τα μάτια μου. Σε αγαπώ. Έλα να φάμε. Κοίτα τον μικρό λοφίσκο του αυγού σου. Κατακίτρινος. Άφησα τον κρόκο σου υγρό. Να λιώνει και να στάζει, όπως σ' αρέσει. Πες μου αν το πέτυχα. Η συνταγή δική σου.

| Εκείνος σπάει τον κρόκο του ματιού με το ένα δάχτυλό του. Το γλύφει. |

Εκείνος

Να ζήσουμε. Σε αγαπώ.

Εκείνη

Κι εγώ σε αγαπώ καρδιά μου. Η Τρίτη μας επέτειος. Και οι εκπλήξεις συνεχίζονται...

Εκείνος

Ποιες εκπλήξεις;

Εκείνη

Κλείσε μάτια.

Εκείνος

Εντάξει...

Εκείνη

Άνοιξέ τα, τώρα.

Εκείνος

Τι είναι αυτά;

Εκείνη

Δύο κίτρινα παπούτσια. Κατακίτρινα. Φωσφορίζε. Δεν σου αρέσουν;

Εκείνος

Κροκί... Είναι πολύ μικρά για εσένα...

Εκείνη

Για αυτήν που έχω εδώ μέσα, είναι μια χαρά.

| Εκείνη αγγίζει την κοιλιά της με τα χέρια. Εκείνος την πλησιάζει αργά. Με το ένα χέρι του της κλείνει το στόμα και με το άλλο σφίγγει τον λαιμό της. Εκείνη σωριάζεται στο πάτωμα. Σκίζει την μπλούζα με τα χέρια του. Η κοιλιά της μοιάζει με μικρό λοφίσκο κίτρινο, κροκί. Με μανία μπήγει ολόκληρα τα χέρια του μες στην κοιλιά της. Τα γλείφει. Σκοτάδι. |